

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventvales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de
Antverpiae, 1664

Tractatvs IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

minima quæque prouidentis, curantis, conseruantis Dei. In-
gens sane Mens, quæ tanta circumpleteatur.

TRACTATVS IV.

21. **V**erum quia id mihi in mentem venire poterat, eum qui tan-
tis rebus vacat, operamque rebus tam diuersis uno tempore,
varijsque locis impendit, fortassis errare nonnunquam, aut ob-
liuione, aut incuria, aut etiam inscitiâ; petitâ prius à summo
Numine veniâ, arcanum illud conlaue aut *Sanctuarium*, altius
subij, totamque isthic Diuinæ Scientiæ, seu Theologiæ biblio-
thecam, & quidem non vnicam, sed triplicem sum contempla-
tas. Deus immortalis! Quid ibi non vidi, quid non stupui! ne-
que tamen libros ipsos inspicere datum fuit; titulos tantum, &
quidem cursim perlustrauî.

22. Ac prima quidem quæ intranti occurrit Bibliotheca, seu *Scientia*, est ea, quam Theologi vocant, *Scientiam simplicis in-
telligentie*. Simplex Intelligentia, quia nihil extra se operatur, *simplicis
intelligen-
tia*.
tota in intelligendo consistit. Deus bone quanta abyssus! Hac
enim comprehendit omnes, quotquot sunt possibles creaturæ;
mundos possibles infinitos, qualis hic quem modò incolimus,
vnum est; creaturarum species infinitas, infinita in quâuis specie
individua, infinitos Angelos, homines infinitos, infinita ani-
malia, quæ nunquam tamen futura sint, nisi in solâ Mente Dei.
Eamque Scientiam ita vidi Deo competere, ut sine hac Deus
non foret. Si enim præter eas, quas condet creaturas, alias pos-
sibiles non cognoscat; certè ijs conditis, exhausta erit condendi
potentia; nemo enim id confidere potest, cuius ideam non habeat
animo præconceptam. Illud etiam vidi cognitiones illas, non
esse in Deo diuersas, aut sibi inuicem succedentes; sed omnes om-
nino simultaneas, inuariatas, claras, semperque constantes sibi.
Quin imd, id quoque perspexi clare, omnes illas cognitiones si-
mul iunctas, nihil aliud esse quam ipsum Deum. Adeò ut si vel
minima deforet, Deus esse definieret. Hanc verò scientiam Deo
prositus esse necessariam, ut liberè, quæcumque vellet, posset con-
dere, etiam est manifestum. Liberè inquam; quomodo enim
mundum condere si volebat, hunc & tamen liberè condidit, si
nullum alium præter hunc, possibilem esse non cognoscebat?

Eee

Incogniti

*Ad exci-
tandâ in-
gentem de
Deo opinio-
nem consi-
deratur
triplex sci-
tia Dei.*

Incogniti sanè non datur electio; & ubi electio non est, libertas non est.

*Scientia
Visionis.*

Tum verò ad secundam Bibliothecam contemplandam conuersus, inueni isthic *Scientiam Visionis*, vti eam Theologi appellant, quā omnia quæ re ipsā extra Dei mentem ponenda & futura sunt, extra se iam posita, quasi præsentia æternitatis suæ, clarissimè intuetur; & omnia rursus actu vnico. Hic verò omnium quotquot sunt, fuerunt, aut futuræ sunt creaturarum historiæ, per suos titulos in ordinem sunt digestæ. omnium inquam, non hominum modò, sed & animantium, herbarum, saxonum, atomorum, adeò vt vel minimæ formicæ tota vita isthic descripta sit, & quidem in varia velut capita, paragraphosque digesta, qui parentes, vt ita loquar, quo loco nata, quo die, quā horā, quid singulis diebus egerit, quid comedet, quæ bella gesserit, ubi perierit, & quā morte; nihil denique isthic deest, quod ad completam, perfectamque formicæ pertinet historiam. Atque hoc modo omnium prorsus creaturarum isthic digestæ sunt, quasi per volumina, historiæ; quas omnes sagax Deus, simul & quidem actu vnico perspicit, & contemplatur; vnaque si deesset arenulæ cognitio, rursus Deus non foret.

*Scientia
conditionalium.*

Quid tandem de immensâ illâ, quæ & tertia est Bibliotheca dicam, quam *Scientiam conditionalium* appellant? Huius sanè tanta est amplitudo, vt circa unicam solummodo creaturam, prorsus sit infinita. Nouit enim non tantum quid agam Deus, aut quid porrò etiam acturus sim deinceps; sed & quid acturus in quâuis conditione, situ, loco, tempore constitutus; quid acturus si modò Romæ sim; quid si à centum annis vixsem; quid si in regia dignitate constitutus. Et quia infinitæ sunt circumstantiæ, infinitæ hominum rerumque combinationes, quæ singulæ in me possunt cadere; manifestum est, infinitam esse quam de me solo habet scientiam conditionatam; & de rebus omnibus, etiam possibilibus, scientiam infinitam. Atque hanc habet, vt iam dixi, distinctam Deus, claram & evidentem, totamque concludit, & complectitur actu vnico. An non hæc sufficient, ut ingentem prorsus, neque quæ verbis exprimi possit, de tantâ Mente in me excitent opinionem?

Diagramm

994

TRACTA-